



Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 8

FCI:n numero: 124
Hyväksytty: FCI 2.4.2001
SKL-FKK 24.9.2002

IRLANNINVESISPANIELI (IRISH WATER SPANIEL)

Alkuperämaa: Irlanti

1/4



Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben



IRLANNINVESISPANIELI

2/4

KÄYTTÖTARKOITUS: Irlanninvesispanieli soveltuu hyvin lähes kaikkeen metsästykseen. Se ajaa riistan liikkeelle ja saattaa seisoa sille, se myös noutaa halukkaasti vaikeassa maastossa. Linnustajat ovat perinteisesti suosineet rotua sen rakenteen ja luonteen vuoksi.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun tarkka alkuperä on hämärän peitossa. Yleisesti uskotaan, että vesispanielit kehittyivät alkuperältään persialaisista koirista ja tulivat Irlantiin Espanjan kautta. Ensimmäinen irlantilainen viittaus vesilintuja hakeviin vesikoiriin on 1600-luvulta. Koiria, joilla oli vedenpitävä karvapeite, käytettiin Irlannissa siis jopa ennen kuin haulikko keksittiin. Irlanninvesispanielin esi-isistä ei ole muuta luotettavaa todistetta kuin rodun omalaatuisin piirre ns. rotanhäntä. Tätä ominaispiirrettä ei esiinny muissa samannäköisissä koirissa ja onkin hyvin todennäköistä, että nykyisellä rodulla on syntyperäinen irlantilainen esi-isä. Rotu on saanut häntänsä johdosta nimet ”piiskahäntä” ja ”rotanhäntä”. Joka tapauksessa näiden koirien jälkeläiset hyväksyttiin ja ne menestyivät hyvin näyttelyissä 1800-luvun jälkipuoliskolla. Vuonna 1890 perustettiin yhdistys vaalimaan irlanninvesispanielirotua.

YLEISVAIKUTELMA: Reipas, ryhdikäs, voimakas- ja tiivisrakenteinen, lyhytrunkoinen.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Itsetietoinen luonne, jossa yhdistyvät suuri älykkyys ja sitkeys. Rohkea, vauhdikkaan innokas, erittäin sisukas ja uskollinen. Hyvä ja huumorintajuinen perhekoira, mutta pidättyväinen vieraita kohtaan.

PÄÄ: Kallon ja kuonon tulisi olla riittävän kookkaat. Pään etuosa on täysin lyhytkarvainen.

KALLO-OSA: Korkea, holvautunut, pitkä, leveä ja tilava. Päälaen tupsun (top knot) tulisi muodostua pitkistä ja löysistä kiharoista, jotka kasvavat alaspäin muodostaen selvän kiilan silmien väliin. Se ei saa olla peruukkimainen eli kiharan karvan raja ei saa olla suora.

OTSAPENGER: Loiva.

KIRSU: Suuri, hyvin kehittynyt ja väriltään tumman maksanruskea.

KUONO-OSA: Pitkä, voimakas ja edestä katsottuna melko neliömäinen. Alaleuan takaosassa karva kasvaa kapealla alueella muodostaen parran.

HAMPAAT / PURENTA: Hampaat ovat vahvat ja säännölliset. Leikkaava purenta.

SILMÄT: Suhteellisen pienet, mantelinmuotoiset ja tumman meripihkanväriset tai tumman pähkinänruskeat. Ilme on hyvin älykäs.

KORVAT: Hyvin pitkät, lappumaiset, alas kiinnittyneet ja poskenmyötäisesti riippuvat; pitkien ja kierteisten kiharoiden peittämät.

KAULA: Melko pitkä, vahva ja kaareutunut (pään asento on selvästi selkälinjan yläpuolella), vahvasti lapoihin liittyvä.

RUNKO: Suurehko; kokonaisuutena tasasuhtaisen tynnyrimäinen, mitä kylkiluiden kaarevuus vielä korostaa; kauttaaltaan vahva ja lihaksikas.

SELKÄ: Lyhyt, leveä ja tasainen; vyötärö ei ole selvästi erottuva.

LANNE: Syvä ja leveä.

RINTAKEHÄ: Syvä ja ympärysmitaltaan suuri, ei eturaajojen välistä liian leveä eikä pyöreä, vaan lapojen takaa selvästi kaareutunut. Kylkiluut ovat taakseulottuvat.

HÄNTÄ: Lyhytkarvainen, voimakas, tyvestään paksu ja ohutta kärkeä kohti tasaisesti kapeneva; hännän tyvi on 7,5 - 10 cm:n matkalta lyhyiden kiharoiden peitossa. Häntä ei saa olla niin pitkä, että se ulottuu kintereeseen asti; asennoltaan se on lähes selkälinjan tasolla ja suora.

RAAJAT

ETURAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Eturaajat ovat vankkaluustoiset ja suorat. Kynärpää on samalla pystysuoralla linjalla kuin lavan kärki.

LAVAT: Hyvin voimakkaat ja viistot.

KÄPÄLÄT: Suuret ja pyöreähköt, varpaat ovat hieman harittavat. Käpälät ovat runsaskarvaiset myös varpaiden välistä ja päältä, mutta vailla liioiteltuja hapsuja.

TAKARAAJAT

YLEISVAIKUTELMA: Takaosa on hyvin voimakas.

POLVET: Hyvin kulmautuneet.

KINTEREET: Matalat.

KÄPÄLÄT: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Irlanninvesispanielilla on rodulle ominaiset, erikoislaatuiset liikkeet. Rintakehän tynnyrimäisyyden johdosta liikkeet ovat rullaavat.

KARVAPEITE

KARVA: Tiheät, tiiviit ja selvät kiharat. Karvapeite ei ole lainkaan villava, vaan luonnostaan öljyinen. Kaulan takaosassa ja sivuilla tulee olla samanlaista kiharaa kuin rungossa; kaulan alapuolella karvan tulee olla lyhyttä ja se muodostaa V:n muotoisen alueen alaleuan takaosasta rintalastaan. Eturaajat ovat kauttaaltaan hapsuiset ja runsaskarvaiset, joskin raajan etuosassa karva on lyhyempää. Välijalat ovat etuosastaan lyhytkarvaiset, mutta takaa runsashapsuiset käpäliin asti.

VÄRI: Syvä lämmin maksanruskea, jossa purppura vivahde. Valkoinen väri rinnassa ei ole suositeltavaa.

KOKO

SÄKÄKORKEUS: Urokset 53 - 59 cm, nartut 51 - 56 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

Valkoista rinnassa tai käpälissä; haalistunut tai villava karvapeite; vaaleat silmät; hapsutus välijalan etuosassa; puutteelliset hapsut eturaajojen etuosassa; litteät käpälät; hapsuja hännässä tai pään etuosassa.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET: Vihaisuus ja sairaalloiset piirteet.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.